

Mariager kirke og sogn

28. årg. nr. 1

Januar - Februar
Marts 2006

Indsamling til kirkebladet

Kirke & Sogn vil fortsat have behov for en ekstra indsprøjtning i form af pengegaver. Det er bl. a. de frivillige indbetalinger, der bidrager til, at vi kan lave farvetryk.

Indbetalinger kan foregå til enhver tid.

Et beløb kan fra eget pengeinstitut eller fra »homebanking« overføres til kirkebladets konto: reg.nr.: 7230 konto nr.: 80473877.

Beløbet kan sendes på check til Sognepræsten eller indbetales direkte i Østjysk Bank.

Men husk navn og adresse, så vi kan sende vores brevkort som tak!

Indholdsfortegnelse

En skævert i Pisa - K. E. Lægsgaard	3
Julesalme 1 - Knud Erik Lægsgaard	7
Julesalme 2 - Knud Erik Lægsgaard	8
Menighedsrådet arbejder - Peter Toubøl	9
Organistens sider - Mikael Ustrup	12
Gudstjenester / Arrangementer	16-17
Ikke bare løg'n... - Britt Lægsgaard	18
Brev fra Nanna - Stavekontrol - Vibeke Guldborg	22
Lykkeligst at hvile på - Vibeke Guldborg	23
Stemmingsbilleder fra Mozart-koncerten - Peter Toubøl	24
Jul er Gud i ny indpakning - K. E. Lægsgaard	25
Annoncer: Mødestedet - Julekurve	29
Uganda-indsamlingen	30
Siden sidst og adresseliste	31

En skævert i Pisa

Nytårs-
prædiken
2004

Fotos: Peter Troubot

På et nanosekund erfarede jeg og mange andre, at noget var vigtigere end Pisa-rapporter, vækst og paratviden: - en flodbølge i Det indiske Ocean.

Nogle tester Gud og finder ham for let, når verden er for hård. Jeg har kun mod til at leve ved Guds hjælp i trods mod det onde på grund af det gode. –

Men ham Grundtvig er jo død!

»Gud er god, og du er rund, du skal hedde Gudrun«, sagde min mormor for 94 år siden ved min mors fødsel, mens hun forblødte og døde fra 13 børn.

Min mor døde i dette års første måned i sit 94 tyvende år. Hun voksede op ved Guds godhed og blev rund trods et kantet og hårdt samfund og barsk opvækst. Hun ønskede, at børnene skulle vokse i Guds frygt og godhed, og hun så, at tiderne ændrede sig.

Kæft, trit og retning. Sort skole. Ret ind til højre. Slut med at sidde i rundkreds. Slut med fjumreår. Der er sandelig kommet nye boller på suppen i 2004. Glade amatører, nej, vi skal op i superligaen - vi skal vinde guld, - dem, vi normalt sammenligner os med, skal have baghjul, - se nu denne Pisa-rapport. »Det kan godt være, at finske børn ligesom de voksne er tunge og uglade og krigsdepressive, men de når til tinderne i testen, og det er det eneste, der tæller.« Sådan råber nogle af vore politikere, dem, der har nået magtens tinde.

I vore dage er det for øvrigt ingen hindring at være kriminel for at blive politiker. Alle former for kreativ kriminalitet vækker nærmest beundring blandt vælgere både på kommunal-, lands- og verdensplan. Uhæderlighed er ingen hindring, når blot man viser evner til at nå tinderne og vinde guldet. Gamle dyder, Grundtvig og

kristensind får ikke ret over for en skæv Pisa. Og så rystes jordens grundvold en smule.

Målrettede papegøjer

Børn og unge skal testes på paratviden om geografi, biologi og historie og tabeller, - holdning til økologi og kristendom og filosofi og kunst og andre musiske færdigheder regnes for sekundære. Målrettede papegøjer har vi behov for - ikke glade sociale livskunstnere. Gå mod tinderne.

Men jorden gynger, og roserne vokse i dale, der får vi vor Jesus i tale, siger Brorson i den yndigste rose er funden.

Det er, som om både Jesus og Brorson, Grundtvig, Kold og Kierkegaard er røget ud med årenes udrensninger. I livets tour de france skal vi have den gule eller i det mindste den prikkede, når vi kæmper os mod tinderne.

- fjumreår og dannelsesrejse

Men hvad med H. C. Andersen. Ham skal vi jo fejre i det år, vi snart går ind i. Og han fortæller om Kaj og Gerda, som har det dejligt sammen. De har ikke travlt

med at blive færdige med deres livssteder. De fjumrer rundt og plukker blomster og leger og hører historier, som den gamle bedstemor fortæller dem, også om snedronningen. »Lad hende bare komme,« sagde Kaj, »så sætter jeg hende på den varme kakkelovn, og så smelter hun.« Men bedstemoderen glattede hans hår og fortalte andre historier og blev fjern i blikket. Og foråret kom og sommeren med, roserne blomstrede den sommer så mageløst, og den lille Gerda havde lært salmen om roserne, der vokser i dale. Og hun sang den for Kaj. Men så kom efteråret og vinteren, og Kaj fik en splint i øjet og i hjertet af troldspejlet, som I nok husker, djævelen havde lavet for at få mennesker til at se alt, hvad der er galt med Guds skaberværk, alt det hæslige. »Det er bestemt et udmærket hoved, han har,« sagde folk om Kaj. Mistroiskhed er tegn på intelligens.

En H. C. Andersensk skæv vinkel på Pisa

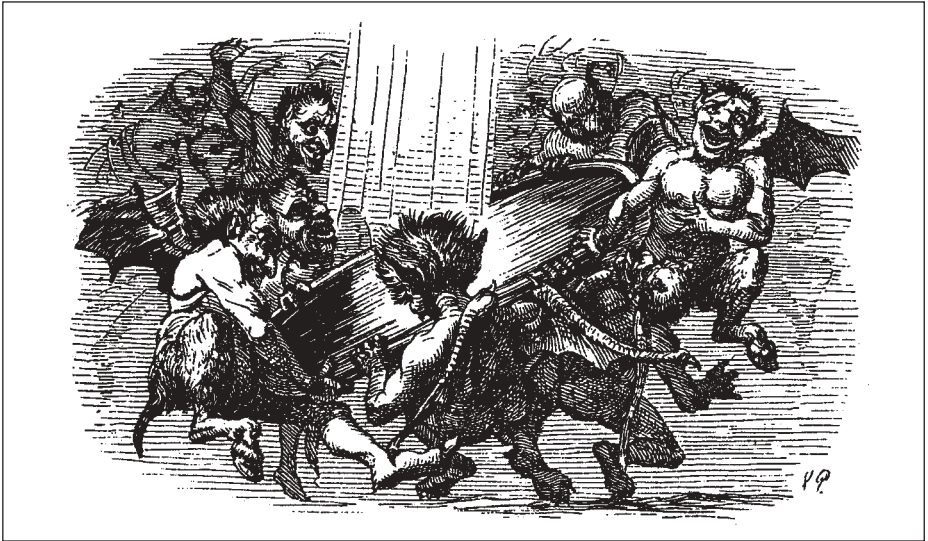
Kaj binder nu sin kælk til snedronningens kane, og de farer mod hendes isslot. Kaj har glemt Gerda og sit Fadervor, men han kan hovedregning, og det med brøk, landets kvadratmile og hvor mange indvånere og den store tabel, siger eventyrdigteren, ja, han er blevet helt finsk og fjern i blikket og ser ikke Gerda, der for-

søger at vinde ham tilbage og derfor rejser ud i den store verden.

Det er en dannelsesrejse, og hun må meget ondt igennem, før hun når til snedronningens slot. Her er koldt. Der er koldt på tinderne. Her sidder Kaj og for-

søger at lægge »forstands-isspillet«. Snedronningen har lovet ham, at hvis det lykkes, vil han få magten i hele verden og et par nye skjøtjer. Vi genkender djævelens fristelse af Jesus på bjerget; viden giver magt.

Da Gerda kommer ind på isslottet, sidder Kaj ganske stiv og kold. Han genkender hende ikke, og Gerda græder. Hendes tårer falder på hans bryst og optør isklumpen, og da han græder, flyder spejlstumpen ud af hans øje. Især bevæges han,

da hun synger: Roserne vokse i dale, der får vi vor Jesus i tale.
De to unge danser nu af glæde, og forstands-isspillet falder af sig selv på plads og danner ordet evighed.

Alt går skævt, når det går ad Pisa til

I eventyret er det djævelens værk, at mennesket testes for papegøjviden og isoleres på isslotte med forstands-isspil for at få viden og magt og velfærd. Alt går skævt, som det har for vane i Pisa. Med kolde hjerner og hjerter på tinderne kan mennesker ikke nå hinanden og derfor heller ikke få vor Jesus i tale, siger Brorson og siden H. C. - Men det er i virkeligheden bare noget, de har fra Jesus selv. Det er menneskets egen afgørelse, om det vil teste Gud og børn til tinderne og til død - eller tro på kærligheden og være af kærligheden i evighed.

*»Alt siden vi tabte den ære,
Guds billedes frugter at bære,
var verden forvildet og øde,
vi alle i synden bortdøde.«*

Roserne vokse i dale

Alt det har Grundtvig og Brorson og Kierkegaard og H. C. Andersen fortalt eventyrligt om, fordi de havde det fra Ham. Det har vi fået ind med modermælken og måske glemt. Men fælles med dem på tinderne og de skæve svar i Pisa og alle andre er vi om at:

*»Da lod Gud en rose opskyde
og sæden omsider frembryde,
at rense og ganske forsøde
vor slægts den fordærvede grøde.«*

Selvfølgelig skal vi bede til, at vore børn vil gå efter guldets i året, der kommer, men guldets er ikke papegøjviden, men tro på, at:
roserne vokse i dale, der, hvor vi får Jesus i tale.

Når jorden ryster, er det lige meget, hvilket nummer du har i rapporten

Hvad kan vi gøre, når vi erfarer, at jorden ryster under os. Vi kan bede Gud tage de

Kollage af Gerda Kjeldsen 2003.

døde i sin varetægt og trøste de sårede og skabe mening hos dem, der har mistet de elskede. Vi kan give af vores overskud til de nødlidende for katastrofen, når vi går herfra, og vi kan minde hinanden om, hvad der er vigtigt i livet.

Mit 5. barnebarn, Astrid, blev født i dette års sidste måned, og vi venter et i det

nye år. Astrid betyder elsket af Gud. Gud give hende og os i en rå og grisk tid en flod af liv og lys og kærlighed.

Der, hvor roserne vokser i tro, håb og kærlighed, siger Jesus til alt, hvad vi sammenligner med, at:

Størst af alt er kærligheden.

K. E. Lægsgaard

Salme

til Juledag, 2. tekstrække, 2005

Guds ord der skaber bjerg og bæk og blomster
og blæser ånd i vore næsebor.

Guds ord der aldrig vender tomt tilbage,
som var som Gud hos Gud de første dage
blev barn i kød og blod på vores jord.

Guds ord der skaber hvad det vil til livet
er lyset der vil ramme mørket ind.
Guds ord, det sande lys blev født til verden,
vil klare mørkets gerninger, vor færd
og gøre mørkets fyrste mørkeblind.

Guds ord blev født til verden ved Maria
og uden vilje af en jordisk mand.
Guds ord der aldrig vender tomt tilbage,
som var som Gud hos Gud de første dage,
gav børn af Gud en ret til livets land.

Knud Erik Lægsgaard
Jeckel februar 2005

Salme til jul

**Jul er en jomfru der føder en søn
jul er gudssvaret på menneskets bøn:
Gud lad os aldrig alene.
Glæde og fred
bragte du med
vil os for evigt forene.**

**Jul er at lyset er Gud og dog mand
jul er gudslyset i mørkningens land.
Lyset der altid vil brænde.
Glæde og fred
bragte du med
derfor vil træet vi tænde.**

**Jul er en vej nu fra himmel til jord
jul er gudsvejen en korridor.
Jesus har brudt dødens skanse.
Glæde og fred
bragte du med
derfor om træet vi danse.**

**Jul er Guds vej og Guds sandhed og liv
jul er Guds evige skaberbliv.
Engle for hyrder i klynge.
Glæde og fred
bragte du med
derfor om træet vi synge.**

**Knud Erik Lægsgaard
Jeckel februar 2005**

MENIGHEDSRÅDET ARBEJDER

Foto: Peter Toubøl

Menighedsrådet arbejder

Peter og ildåben med Caspar Koch blev set af flere end 300 mennesker, heraf mange konfirmander med forældre samt elever fra Skrødstrup og Pinsens efterskoler. Flere end 100 var stimlet sammen i Sognegården en time forinden for sammen med organist Mikael Ustrup at indøve de salmer, som skulle synges af publikum under forestillingen. I pausen blev der indtaget en forfriskning med kage til uden for kirken. Kagen var bagt af Skrødstrup Efterskoles køkken.

En meget vellykket forestilling, som lige havde haft premiere dagen forinden og nu er på turne til mange andre kirker.

Nyt provsti og stift?

Kommunesammenlægningerne medfører, at også provsti- og stiftsgrænserne nu er til diskussion. Et udvalg er nedsat af kirkeministeriet til at udarbejde et forslag til nye grænser. Desværre har man valgt ikke at høre de enkelte sognes mening, men vi har dog alligevel sendt vores ønsker dels til stiftet og dels direkte til udvalget, idet vi ønsker at danne provsti sammen med Hobro og forblive i Århus Stift. Der er desværre noget, der tyder på, at udvalget ikke vil følge vore ønsker.

Kortsalg

6.a har solgt 272 pakker med i alt 816 brevkort med motivet af Mariager Kirke iklædt dejlig julesne. Det har indbragt dem 3271,50 kr. til deres Bornholms-tur og 3536,- kr. til kirkens orgelfond. Det var en rigtig flot indsats, og vi takker for samarbejdet.

Kirkens julekort kan stadig købes i Super Brugsen og hos boghandleren.

Menighedsrådets studietur var i år arrangeret af Lennart Jørgensen og Birgith Svenningsen. Turen gik til bl.a. Vejlerne og Tømmerby kirke. Frokosten blev indtaget ved en pølsevogn på åben mark!

Stiftsråd

Jeg har i september deltaget i endnu et stiftsrådsmøde, hvor bl.a. kommunalreformens betydning for sognene blev drøftet. Det stod klart, at reformen betyder, at provstigrænser og kommunegrænser fremover skal følges ad.

Det betyder, at der er problemer to steder i Århus Stift, hvoraf det ene berører Mariager og Hobro, som meget vel kan komme til at høre under Aalborg fremover. Kommunalreformen kommer også til at betyde, at kirkeskatten vil ændre sig, således at den typisk kommer til at stige i de store byer og falde i landkommunerne. Biskopperne har haft møde med den nye kirkeminister Bertel Haarder, og det ser ud til, at den store uenighed imellem minister og biskopper, som var under Tove Fergo, er slut.

Der er en ny økonomilov undervejs, som betyder, at Fællesfonden bliver slanket. Der bliver tilført flere midler til de enkelte kirkekasser, men også opgaver, som de igen skal varetage, som f.eks. forsikring, revision og pension til fremtidige ansatte. Gravstedslegaterne vil også fremover komme hurtigere tilbage til den enkelte kirkegård.

Til slut blev vi orienteret om studieplanen for teologistudiet af lektor Carsten Riis, Det teologiske Fakultet i Århus.

Menighedsrådsmøder 2006

Det er planen, at der vil blive afholdt menighedsrådsmøder i Sognegården på følgende tirsdage kl. 19.00 i første del af 2006:

den 24. januar og den 14. marts.

Dagsorden og referater kan ses på kirkenes hjemmeside www.mariagerkirke.dk og i udhængsskabet på Sognegården.

Kirken blev kalket i år. Foto: Søren Madsen

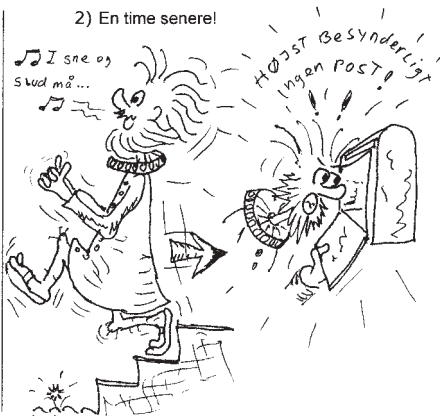
Peter Ulrich Toubøl

Både for teologer og lægfolk kan vores fagre nye informationssamfund volde vanskeligheder.

1) En tidlig formiddag i præstegården.

2) En time senere!

3) ...og endnu senere!

4) Sådant noget skrammel!
Nu har den 3 gange skrevet:
"Du har modtaget post!"

P. Toubøl

Arkitekt og orgelbygger Bernard Aubertin er efter et større tegnearbejde nået frem til ovenstående resultat, som vi nu vil sende til godkendelse i stiftet.

ORGANISTENS SIDER

Ja, de kunne noget med avancerede navne dengang for 250 år siden, da manden, vi kender som Wolfgang Amadeus Mozart, blev født.

Ingen kunne vide, at han skulle blive et af menneskehedens absolut største genier. At hans hjerne kunne skabe musik med en sådan ufejlbarlighed og hast, at vi den dag i dag ikke fatter en brøkdel af det.

Mozart år 2006

I 2005 har vi haft H. C. Andersen-år.

I 2006 er det Mozart-år.

Jeg tør godt på forhånd garantere, at hverken Tina Turner eller Parken vil være i aktion i den anledning, men over hele verden vil millioner af mennesker lytte til den uforlignelige musik, som Mozarts hjerne undfangede.

Et veldokumenteret geni

Mozart er en af historiens mest veldokumenterede skikkelser. Ikke så meget i kraft af samtidens anerkendelse af hans geni, som i kraft af en mængde overlevede breve.

Mozarts hustru Constance.

Han var egentlig først forelsket i hendes storesøster Aloysia, men giftede sig i 1782 med Constance, og de havde et efter forholdene kærligt og godt ægteskab.

Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Mozart

Dels korrespondancen mellem Mozart og hans far - Leopold Mozart - og dels korrespondancen mellem Mozart og hans hustru Constance, der efter Mozarts død giftede sig igen og bosatte sig i København.

Her lavede hun sammen med sin nye mand verdens første Mozart-biografi, og man må jo sige, at hun havde førstehåndskendskab til personen, hvorfor man selvfølgelig skal stille kritiske spørgsmål til beskrivelsen af Mozart, men Constance og hendes nye mand synes at have haft et ganske nøgternt og ærligt indtryk af geniet.

Det er egentlig uforskammet

Tænk, hvis vores personlige korrespondance - kun ment for modtageren - pludselig blev offentliggjort. Hver eneste intime detalje i vores omgang med andre

Mozart skriver i et brev: »Nu bliver jeg nødt til at slutte, for jeg skal over hals og hoved have skrevet det sidste ned. Det hele er ganske vist komponeret, men altså endnu ikke på papir...«
Mozarts kompositioner var færdige inde i hovedet - hans største problem var at skrive dem ned på papir.

mennesker blev udsat for massiv videnskabelig granskning.

Vi må håbe, at Mozart tilgiver os denne voldsomme interesse for hans person på alle niveauer...

Constance Mozart var i virkeligheden meget omhyggelig med at tilintetgøre de breve mellem sig og Mozart, som hun ikke ønskede verden skulle have kendskab til, men ved raffinerede videnskabelige metoder er det lykkedes at rekonstruere nogle af de tilintetgjorte breve.

Man har simpelt hen på eksisterende breve strøget et stof, som afslører, hvad der har stået på det foregående - måske tilintetgjorte - ark papir.

Geni og plat på en gang?

I den Oscarbelønnede film »Amadeus«, som Milos Forman lavede i 1984, er der en pragtfuld scene, hvor Mozart efter at have opført sig drenget-smålummet lige pludselig vender rundt på en tallerken og ydmygt siger til kejseren: *»Jeg er et vulgært menneske - men min musik er ikke vulgær.«*

Hvis vi tror, at geni og god opførsel hænger sammen, kan vi godt tro om igen.

Vi har nogle af Mozarts hemmelige breve til at dokumentere også denne side af geniet - men alligevel melder spørgsmålet sig: Hvorfor? Hvorfor skal vi vide det? Og svaret er egentlig både enkelt og indviklet. Det behøver vi nemlig grundlæggende ikke for at kunne nyde musikken, og alligevel viser det geniet som et ganske almindeligt menneske.

Måske det mest kendte og personlige portræt af Mozart.

Malet af Mozarts svoger Joseph Lange omkring 1789-90 og ikke færdiggjort. Bunden mangler, men kig på ansigtet.

Sammenlignet med billedet af Mozart som seks-årig er dette en moden mand - alvorlig - på ingen måde med den samme arrogance som barnebilledet.

Jeg forestiller mig en mand, som i et øjeblik er fanget af erkendelsen af at være noget helt specielt - uden at det nødvendigvis hjalp ham til nogen særlig vedvarende position i datidens samfund.

Man behøver ikke være særlig fræk for at kalde denne lille dreng en flomfedef, selvtilfreds herre!

Mozart som understyrstykke i en alder af 6, hvor han stadig trygt kunne gemme sig bag barnets uskyldighed.

Her er det kristne link i Milos Formans film om Mozart: Geniet som et almindeligt dødeligt menneske ligesom Jesus - Guds søn - som også er et ganske almindeligt menneske.

Let at udtale - men meget svært at forstå!

Vidunderbarnet & pengemaskinen

Set fra nutiden - hvor enhver nød i Danmark kun beror på politisk uvilje til at ændre den - kan det være svært at forstå de vilkår, som almindelige mennesker har levet under op gennem historien.

Det er i dette lys, man skal se Mozarts fars brug af sin søns evner til at sikre både sin egen families og Mozarts eksistens. Talrige formaninger fra far til søn handler om eksistens og rationel økonomi-tankegang. Ikke om at overlevere en musikalsk gave til eftertiden.

Rejserne

Leopold tog vidunderbarnet Mozart med på endeløse rejser rundt til aristokratiet i Europa.

Mozart selv har ikke haft nogen som helst indflydelse på sin barnheds vilkår. Han gjorde, hvad der blev sagt, og det gjorde han stort set, indtil han - meget mod sin faders vilje - giftede sig. Som voksen rej-

ste Mozart også meget og genså mange af de steder, han havde været som vidunderbarn. Men det var ikke ligeså let at vinde indpas som fuldblods voksen komponist og kunstner som barnestjerne.

Den første frie komponist

Komponister før Mozart og Beethoven var ikke komponister! De var ansatte! Tyende! Deres arbejde var at skrive musik til enhver lejlighed. Deres ansættelsesområde var det højere aristokrati - et aristokrati, hvis undertrykkelse af almindelige mennesker vi kun i dag kan tage afstand fra. Men musikken, der er blevet til under disse vilkår, bliver ikke dårlig af den grund.

Ligeegyldigt hvad Mozart rørte ved gennem hele sit liv, var det præget af et ufravigeligt ønske om at frembringe det musikalsk optimale.

Mozart - som artigt barn, skønt 24 år - sammen med sin søster Maria Anna og sin far. Billedet er malet i 1780, året før Mozart endeligt bryder med sin far og lader sig fyre for at drage til Wien og leve som fri kunstner.

Hans arbejdsgivere var sjældent forstående over for slige tidskrævende arbejdsmetoder, og i 1781 lykkedes det ham at blive fyret - det vil i denne forbindelse sige fri til at fungere som verdens første frie komponist, men også til at skulle forsørge sig selv og sin familie i en tid uden royalties og med samtidens intrigante konkurrence som modspiller.

Mozart og økonomien

Utallige er de dybt nedværdigende breve, som Mozart skriver til sin ven og logebror Puchberg om økonomisk støtte. Og han lover og lover og lover at betale tilbage, når der kommer bedre tider - når han får udgivet dette eller hint, men ned ad bakke går det både helbredsmæssigt og økonomisk.

Livet som fri selvstændig kunstner var dengang som i dag langt fra problemfrit.

Han dør i december 1791, kun knap 36 år gammel, men efterlader os en musikalsk arv, som det synes svært at forstå ikke bare er gudgivent, men faktisk et resultat af en enkelt mands arbejde.

Hvis De vil vide mere?

Mange emner er ikke berørt i denne lille appetitvækker: Operaerne - requiet, hans alt for tidlige død og teorierne om hans helbred eller hans betydning for eftertiden.

Benyt lejligheden og deltag i de to offentlige Mozart-arrangementer beskrevet andetsteds her i bladet. På gensyn og gehør.

Organist Mikael Ustrup

STØT MARIAGER KIRKES ORGELFOND

Henvendelse kan ske til Peter Toubøl, 98 54 15 59 - eller Mikael Ustrup, 98 54 19 98

Koncert med musik af Mozart - og musik fra hans samtid

Mozart og kirkemusikken

Mozart var gennem lange perioder af sit liv ansat som organist med forpligtelse til at skrive kirkemusik.

I dag er det bestemt ikke det kendteste af Mozarts produktion, men der er nogle sande perler imellem.

Ved koncerten søndag d. 26. marts kl. 19.30 vil *Pia Fog* - sopran - og kirkens organist fremføre nogle af disse værker, og man vil få mulighed for at høre Mozart som orgelkomponist.

I betragtning af, hvor produktiv Mozart var, er det egentlig underligt, at der kun er ganske få overleverede orgelværker.

Det skyldes sikkert, at Mozart ikke har gidet skrive dem ned, men improviseret på

stedet eller haft en færdig komposition i hovedet, som det desværre bare ikke er os forundt at kende.

Pia Fog er sopran-sanger fra Nordjysk Musikkonservatorium, herunder studier ved Sct. Cecilie konservatoriet i Rom, Italien. Har givet koncerter i ind- og udland og optrådt med Aalborg Symfoniorkester samt på Aalborg Teater, i radio og tv.

Tirsdag d. 28. februar kl. 19.30 i Sognegården

Kom og hør Mikael Ustrups foredrag om Mozarts liv og betydning - se billederne af manden og hans samtid.

Lyt til musikken - der vil blive præsenteret et udvalg af Mozarts produktion (varighed ca. 1¹/₂ time).

Søndag d. 26. marts kl. 19.30 i kirken

Kom og hør noget af Mozarts kirkemusik.

Sopran Pia Fog og organist Mikael Ustrup (varighed ca. 1 time).

Gratis adgang til begge arrangementer.

3 sangaftener

Tirsdag den 7. februar - tirsdag den 7. marts og tirsdag den 4. april
kl. 19.30 til 21.30 i Sognegården

Opvarmning - elementær stemmetræning -
en enkelt flerstemmig sats samt dine yndlingsange.

Gudstjenester/arrangementer

Måned	Dag	Kl.	Dag/tekst
Dec.	† søndag	18. 10.00	4. s. i advent
	† lørdag	24. 11.00, 14.30 og 16.00	Juleaften
	† søndag	25. 10.00	1. juledag
	† mandag	26. 10.00	2. juledag, Sct. Stefans dag
	† lørdag	31. 23.30	Nytårsnat
Jan.	† søndag	8. 9.00	1. s. e. hellig tre konger
	† søndag	15. 10.00	2. s. e. hellig tre konger
	🕯️ tirsdag	17. 19.30	Højskoleaften i Sognegården
	† søndag	22. 10.00	3. s. e. hellig tre konger
	† søndag	29. 10.00	4. s. e. hellig tre konger
Febr.	† søndag	5. 19.30	Sidste s. e. hellig tre konger
	🎵 tirsdag	7. 19.30	Sangaften i Sognegården
	† søndag	12. 9.00	Søndag septuagesima
	† søndag	19. 10.00	Søndag seksagesima
	🕯️ tirsdag	21. 19.30	Højskoleaften i Sognegården
	† søndag	26. 10.00	Fastelavnssøndag
	🕯️ tirsdag	28. 19.30	Foredrag i Sognegården om Mozart
Marts	† Søndag	5. 19.30	1. søndag i fasten
	🎵 tirsdag	7. 19.30	Sangaften i Sognegården
	† søndag	12. 10.00	2. søndag i fasten
	† søndag	19. 10.00	3. søndag i fasten
	🕯️ tirsdag	21. 19.30	Højskoleaften i Sognegården
	† søndag	26. 9.00	Midfaste søndag
	🎵 søndag	26. 19.30	Koncert
April	† søndag	2. 10.00	Mariæ bebudelsesdag
	🎵 tirsdag	4. 19.30	Sangaften i Sognegården

Salmerne til på søndag

kan ses og høres på kirkens hjemmeside
www.mariagerkirke.dk

Se og hør også samme sted K. E. Lægsgaards salmeværksted med 158 nye salmer.

Prædikant

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

A. Breinegaard

K. E. Lægsgaard

Se side 21

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

M. Ustrup

A. Breinegaard

K. E. Lægsgaard

Se side 21

K. E. Lægsgaard

M. Ustrup

K. E. Lægsgaard

M. Ustrup

K. E. Lægsgaard

K. E. Lægsgaard

Se side 21

A. Breinegaard

Se side 15

K. E. Lægsgaard

M. Ustrup

Kirkebil

Er du gangbesværet, bruger kørestol eller bare bange for de toppede brosten eller glatføre, så ring til

Assens Taxi, Ole Holm Nielsen,
tlf. 98 58 38 49.

Kørslen er gratis for alle i sognet.

Gudstjenester på Fjordvang

Fredag den 27. januar kl. 10. K. E. Lægsgaard

Fredag den 24. februar kl. 10. A. Breinegaard

Fredag den 31. marts kl. 10. A. Breinegaard

Alle beboere på Fjordvang bliver efter aftale med personalet indbudt til gudstjenesterne. Menighedsrådet i Mariager indbyder til kirkekaffe før gudstjenesterne kl. 9.30.

Sognepræsten fri for tjenester første uge i hver måned

Husk, at sognepræsten er fritaget for bryllupper og begravelser i den første hele uge hver måned. I denne uge varetager sognepræsten i Hem, Aksel Breinegaard, alle tjenester.

Ikke bare løg'n

Blomsterløg – og alt sådan noget - -

*Helt uanselige, flossede, brune,
rummer – det er naturens lune –
blomsterløgene farvepragt,
når de af vintersøvnens bli'r vakt.*

Jeg ser det allerede for mig - alle disse vidunderlige blomster, der vil gennembryde den p.t. frosne og rimdækkede jord - og jeg glæder mig over, at jeg nåede at sætte dem, inden frosten bandt jorden!

400 løg!! - jeg kunne ikke lade være med at tælle dem, mens jeg satte dem. En vidunderlig blanding af forskellige narcisser - tulipaner - hyacinter - vibæag - iris - vintergæk og erantis sat i store grupper supplerende hinanden i farver og udspring.

Jeg havde ønsket mig blomsterløg til min fødselsdag - og dét fik jeg! De står nu i min skovhave i Alstrup krat og venter på lys, sol og forår - -

*Løg uden kerne, lag på lag,
li'som Peer Gynt'ses sindelag -
trænger til ro en vinter lang,
afventer solens forårsang.*

*Løget har ikke kerne, men vid:
skjult for øjet, en sjæl så blid
gemmer sig mellem skæl i skælv,
gror i samklang med muld og hvælv.*

*Løget, hvilende i sig sel',
kender sin muligheds kildevæld,
venter tålmodigt i jordens dyb,
finder sig i lidt myrekryb.*

Men først skal vi altså lige have lidt - hårdt tiltrængt - vinter. Når jeg skriver »hårdt tiltrængt«, så er det, fordi jeg tror, at naturen har godt af at blive stillet lidt på »stand by« - (for nu at tale i tidens sprog!). Dette mærkelige, lune efterår, (som vi faktisk også havde sidste år), har gjort mange træer og buske »forvirrede«, idet de ikke blot har sat knopperne (for) tidligt, men der er sandedelig også nogle, der er sprunget ud! F.eks. har hasselnøddetræerne haft lange udsprungne rakler i hele november, og det plejer de jo først at have i januar. Nu kan de jo godt tåle frost og kulde, men jeg ved alligevel ikke, om de kan tåle forskydnin-gen af udspringet. Rhododendron har haft en del udsprungne blomster - tulipantræet ligeså, mens vintergæk sine steder er brudt af mulde med små bitte grønne spidser - - så altså lidt ro på med gode frostdage ville være ønskeligt - -

Det gælder for øvrigt ikke mindst for vi mennesker, så vi kan få udryddet noget af den influenzavirus, der i øjeblikket florerer og binder både børn og voksne til sengen med høj feber.

Høj, klar frosthimmel - sol og lys er balsam for sjæl og legeme - og natur - - og gerne i lang tid, har jeg forstæet på natur-eksperterne. Det er nemlig netop veksel-

virksomheden mellem kulde og varme, der ødelægger - og ikke en konstant kulde eller et konstant mildt vejr - -

*Løget, der syner af ingenting,
skyder, når vår og sol går i sving,
sprænger sit hylster; nu sættes fri
livsglæden fra sit vinterhi.*

*Genkom'nde under, hvordan går det til?
Hvem eller hvad er mon her på spil?
Sælsomme kræfter klæ'r muldens løg
på med blomstrende sommertøj.*

(Ovenstående iflettede digt er (naturligvis!) skrevet af *Vibeke Guldberg* til mig på min fødselsdag - og leveret sammen med - ja, skønne poser fyldt med løg!)

Jul, da Bedstemor var barn

- og midt i poetisk løgsnak og filosofiske tanker om naturens sære opførsel får jeg et brev fra mit barnebarn, August på 8 år, der beder mig fortælle, hvordan jeg holdt jul, da jeg var 8 år - og han beder mig sende det snarest, så han kan læse det højt i sin klasse.

Det får mig faktisk »ned på jorden«, for vi befinder os jo lige midt mellem 1. og 2. søndag i advent, og julen er over os, før vi ved af det, så det nytter ikke at snakke forår og blomsterløg, men det nytter at være til stede i øjeblikket og besvare barnets spørgsmål.

I de første mange år af min barndom tog vi rutebilen (det hed det jo, før det hed bus-sen) fra Århus til Kolind på Djursland, hvor mine farforældre boede. Deres hus lå midt i byen, netop på den strækning, hvor rutebilen kørte - og dengang var der ikke faste stoppesteder, man kunne blive sat af, hvor man ønskede. Min farmor stod altid på trappen foran huset og ventede os, når rutebilen standsede, selv om hun var for-travlet med røde kinder og duft af julemad. Jeg glemmer aldrig duften - jeg har vist før beskrevet, at lugtesansen er den med størst erindring for mig - denne blandede duft af

julemad, brænderøg, hengemte dyner, der var taget frem i dagens anledning, og »den fine stues« specielle lidt krydrede lugt/duft (jeg tror, min farmor havde både rosenblade og lavendel i små krukker i den fine stue for at tage lugten fra et hengemt, uopvarmet rum).

Juletræet stod pyntet i den fine stue med dannebrogflag, lametta, glaskugler, hvide engle, trommer og knallerter, og der lå allerede pakker under det. Vi var ofte mere end en halv snes mennesker, så der blev efterhånden en pæn bunke af gaver under træet (ja, jeg taler jo ikke om den voldsomme overflod, som vi ofte oplever i dag, men set med et barns øjne - mine øjne - ja, så var det overflod).

Hvis det passede med rutebilen, så nåede vi gerne kirken, hvos min farfar afløste som ringer - og det netop ofte i julen. - Ellers fordrev vi børn tiden med at gå på opdagelse i den fine stue, hvor vi faktisk kun kom i julen eller til de runde fødselsdage, så der var en del, der skulle udforskes. Der var nogle interessante lægebøger, som vi kun turde kigge stjålet i, når der ingen voksne var til stede!

Forskellige fotos i gamle rammer skulle også granskes, og vi skulle altid lige have repeteret, hvem det nu var. Over sofaen hang et billede af en gammel, skøn gård med stokroser, mælkejunger og kattekillinger - jeg drømte altid om at bo der, der var så trygt og velkendt.

Det mest spændende var en grøn glaskugle med et mønster i, der synes at ændre sig, når man holdt den på en bestemt måde - den gjorde det ikke, men vi troede det - den var tung som bare pokker, og der var en særegen magi over den. Min far har den hos sig i dag - og vi piger mener alle at have skrevet vore navne under den, fordi det netop er vores kugle - -

Selveste juleaften

Der blev altid spist kl. 18 - præcis - og det var ikke mindst på grund af os børn, - vi var vel utålmodige, som børn jo er. Min farmor havde dækket med en fin papiersdug med nisser - så gjorde det jo ikke noget, at vi spildte - og vi spiste i den for-

holdsvis lille spisestue, der til daglig var både opholds- og spisestue, så sofaen, min farfar altid sov til middag på, fyldte en stor del af stuen, men den kunne jo bruges som siddeplads til en masse børn, der blev stablet op på puder. Vi fik altid and og flæskesteg med bunker af brunede kartofler (jeg synes stadig, at min farmors brunede kartofler var de bedste på jorden, men jeg gætter også på, at der blev brugt oceaner af margarine og sukker, så de fik en tyk hinde omkring sig) med rødkål kogt i ribssaft samt de fineste asiestrimler.

Ris a la manden var så lækker, at man havde lyst til at forspise sig i den, men lige så såre, mandlen var fundet, blev risen stor i munden - det var ikke til at klemme en bid mere ned!

Mandelgaven var altid en marcipangris, og jeg kan huske et år, hvor jeg vandt den, og den blev stillet forsigtigt op på skabet til senere. Da jeg hen ad aftenen ville nyde synet af min »gevinst«, var der en, der havde bidt både et ben og trynen af - og jeg var virkelig ked af det (endskønt jeg i virkeligheden aldrig har brudt mig særligt om den »marcipan«, grisene var lavet af. -Når jeg havde en marcipangris, ja, så nåede den næsten altid at blive tør og kedelig før jeg spiste af den, og så var den virkelig ikke lækker.) Jeg fandt aldrig ud af, hvem der havde spist af grisen, men »ondt« synes jeg dengang, det var!

Dansen omkring træet, sangen, duften (og kulden, der aldrig helt forsvandt fra hjør-

nerne, selv om der var fyret op i 3 dage for-
inden, men jo ikke i selve stuen - nej var-
men skulle fordele sig fra rum til rum - -)
ja, det sidder som et lyslevende minde fra
dengang, verden endnu ikke var helt af lave
- og det være sagt uden pladdernostalgia -
det står stærkt!

Efter endt dansen, syngning og gaveudpak-
ning fik vi lov til at trække knallerterne -
og jeg husker det som utroligt spændende,
hvad der var af små sjove plasticting ind-
pakket i disse knallerter - - - og så kom der
jo småkager (7 slags!) på bordet sammen
med pigeoner og appelsiner, og endnu en
gang var man ved at spise sig en mavepine
til - -

Juleaften eller ej - børn skal jo i seng - de
små blev sovende båret på loftet, hvor min
farmor havde varmet sengene op med var-
medunke - de større fik nu lov til at lægge
sig på diverse madrasser på gulvet i den
fine stue, hvor de skulle sove sammen med
de øvrige voksne, men de skulle først i seng
senere. Det var en af de spændende ting at
ligge i mørket med døren på klem og høre
de voksne snakke og hygge sig lige ved si-
den af - med lys ind ad sprækken.

**- »Mens som barn på landet
jeg var hjemme, julemorgen
var mit himmerig«**

Det lyder måske lidt højtfløvende, men jeg
husker disse julemøgener som noget helt

specielt. Først og fremmest det at vågne
midt blandt børn og voksne, man ellers
ikke var vant til at sove sammen med - der-
næst kulden, der var krøbet tættere på i
nattens løb og havde udvirket, at alle havde
puttet sig langt ned under dynen - der for
øvrigt var mere tung end varm - for at
holde lidt på lunet. Den hyggelige og mun-
tre småsnakken, om vi da ikke snart skulle
have kaffe - og så farfar, der åbner døren og
spørger, om der er nogen, der skal med til
bageren, for så er det nu.

At hente rundstykker julemorgen hos ba-
ger Rask (det hed han!) var i sig selv en
vigtig del af julen. At komme i den lune,
hyggelige butik og blive betjent af bageren
selv, der var lige så hyggelig og rar som bu-
tikken - alt mens han tog brød ud og ind af
ovnen - hørte med til at fuldende billedet.
Jeg kan simpelt hen ikke huske, at jeg no-
gen sinde har fået så gode rundstykker si-
den - og det være sagt uden nostalgis
briller!!

Da vi piger blev større, besluttede min mor
og far sig for, at nu ville de lave deres egen
jul for deres egne børn - men se, det er en
helt anden historie!

***Glædelig jul -
og livgivende nytår!***

Britt Lægsgaard

Øjskoleaftener

Tirsdag den 17. januar kl. 19.30

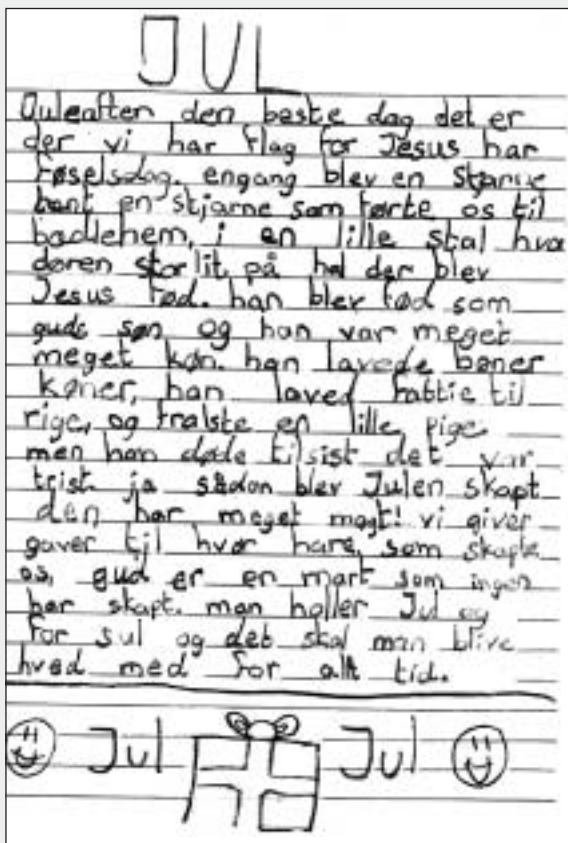
Thorkild Simonsen: Fra maler til minister.

Tirsdag den 21. februar kl. 19.30

Runa J. Kähler: Kærlighedens fire årstider.

Tirsdag den 21. marts kl. 19.30

Bent Lumholt: Kvinde- og mandeskæbner i ord og toner.

Brev fra Nanna

Stave kontrol

Jeg har min computer på arbejde sat;
 ved lukning den sukker, er ganske mat:
 jeg pudser den nemlig på poesi;
 den slider så flittigt som nogen bi,
 for stavekontrollen må hele tiden
 med røde bølger bemale siden.
 Den kender ikke de mærk'lige ord
 og sætter sit blodrøde rettespor;
 den synes, det er den rene jammer
 at overskride de gængse rammer
 for normalitet, så tit som jeg gør;
 den viser mig det, som jeg skrive bør.
 Jeg nyder så fuldt i mit stille sind
 bestandigt at drille dens rettesind,
 for sproget er levende, gærende,
 gør blivende ud af det værende.
 Jeg morer mig over, comput'ren må halse,
 når poesien vil ud at valse.
 Jeg ville græde, ifald jeg så,
 det modsatte kunne for sig gå.

Vibeke

Lykkeligt at hvile på...

Jeg fløj og sang den hele lange nat;
nu er jeg træt i vingerne og mat.
Det var en fest og glæde uden lige,
for ned til jorden steg fra Himmerige
et nyfødt barn, en jule-nåde-gave,
et stjernes kud, et glimt fra Edens have.

Vi vidste godt i vores englekør,
at der sku' ske det største her på jord;
vi havde øvet os på jubelsange
med aldrig førhen hørte gyldne klange;
vi vogted' på Marias mave-runden,
så vi ku' være helt parat til stunden.

Den nat, hvor jordens mørke dybest lå,
blev den, hvor himlen lyste stærkest blå,
for i en ringe stald i byen Betlehem
blev Jesus født, og døren sat på klem
til nåden, alle tiders største under,
så ingen mer' behøver bukke under.

Vorherre vinkede med armen: »Nu
er tiden inde, kærligst kom i hu
de frydesange, I har forberedt!
Væk hyrderne med toner i trompet!
Fortæl dem om miraklet, der er sket,
om himlens store generøsitet!«

Så fløj vi ud i natten, der fik skær
af lys fra vores milde englehær.
Først lod vi hyrderne i drømme se,
hvad himlen lige havde ladet ske;
så vågned' de og løb med hele hjorden
de nå'de ikke helt at knappe skjorten -

til krybberummet, hvor den lille lå,
en nyfødt, lagt i hø, så højt på strå,
og ovenover stalden stod en stjerne,
der viste vej til juleglædens kerne.
De gode hyrders omsorgsfulde hjerter
fandt fred og ly for alle livets smerter.

Jeg fløj og sang og jubled' natten lang,
til mine englevinger matte hang.
Nu kan jeg hvile mig, for underet er sket,
og jeg har alle hyrder, konger ledt
til nådens mulighed så lys og klar:
at Jesusbarnet er såvel som var.

Vibeke

**Situationer fra
Mozart-koncerten
i en fyldt kirke
1. s. i advent 2005 -
fanget af Peter Toubøl**

SERENADE.

Eine kleine Nachtmusik

Violinen, Violen, Violoncell und Contrabasso

W. A. MOZART

Work. 428

VIOLONCELLO + BASSO

Allegro.

Jul er Gud i ny indpakning

Den allerførste jul

Gud sad på sin trone i himlen og ventede. Han ventede på, at det skulle blive jul, den allerførste jul i verdens historie.

I denne hellige nat skulle Guds søn fødes på jorden. Gud var blevet træt af, at mennesker gik omkring og fortalte løgnehistorier om ham og brugte ham til at kyse deres børn med.

»Gud bliver ked af det, hvis du siger slemme ord« -
»Gud bliver vred, hvis du ikke spiser pænt op« -

Og Gud ventede. Da kom de fire ærkeengle flyvende ind foran hans trone. Det var Gabriel, Rafael, Uriel og Michael, de engle, der fra verdens skabelse havde været Guds nærmeste medarbejdere, og som havde været djævelens utrættelige modstandere fra begyndelsen, træder nu frem for Gud og siger:

»Herre, opgiv dit forehavende. Det vil aldrig gå godt. Du ved, hvordan menneskene er. Det er umuligt at forbedre dem.«

Guds beslutning

Gud så på sine tjenere og sagde så mildt og uimodsigeligt, som kun Gud kan: »Jeg ved det. Just derfor sender jeg min søn til jorden. Han skal leve som et menneske sammen med mennesker. Han skal leve i små kår og dø som alle andre på jorden - for at alle jordens børn må fatte, at jeg el-

sker dem, som de er, at de er mine med alle de fejl og mangler, de har. De skal have muligheden for at forstå, omsider, at jeg aldrig slipper en eneste af dem, hverken i liv eller i død.

Når jeg lader min egen søn fødes ligesom enhver af dem. - Når de ser ham som et

Fotos: Peter Toubøl.

hjælpeløst spædbarn, med ugifte forældre, husvild, flygtning, så må de da fatte, at jeg aldrig kan opgive og udvise et eneste menneske fra mit rige.«

»Det er mit håb.« Og Guds ansigt lyste, da han sagde det, »det er mit håb, at mennesker, når de ser min søn, og når de fejrer hans fødsel, at de da for alvor vil fatte, hvilket under livet er, og at det underlige og uforklarlige ikke er, at mørket og døden er, det forunderlige er, at lyset og livet findes. Men hør,« sagde Gud, og lyden af et lille barns fødselskrig i en stald trængte fra jorden til himlen.

24. december 0000

Jeg har digtet lidt videre på en af mine kollegers fortællinger om julen. Hun hedder *Gunda Jørgensen*:

Den 24. december har altid været en særlig dag. Ja, det har det været, så længe mennesker kan huske på jorden. Gamle kalendere, der har navne på alle dage, kalder denne dag for Adam og Evas fødselsdag. Altså selveste den dag, hvor Gud skabte det første menneske på jorden.

Hos Gud selv var dagen også særlig - det var en trykkende, tung og mørk dag. Der var ikke en dag, englene frygtede mere end netop den 24. december. Jo længere man kom hen på året, jo mere blev stemningen trykket i Paradiset.

Det kom sig vel af, at Gud aldrig rigtig kunne glemme sin glæde og stolthed over mennesket, han havde skabt. Mennesket der skulle ligne ham selv. Og fordi hans glæde var så stor, blev skuffelsen endnu større, da mennesket brugte sin frihed til at gøre ondt i stedet for godt, så Gud blev nødt til at skille sig fra Adam og Eva og sende dem ud på jorden.

Guds galskab

Når nu Adam og Evas fødselsdag nærmede sig, stormede Gud rundt i rummet som et vildt dyr, og englene var ved at gå til af skræk. Derfor fandt de hvert år på nye overraskelser og underholdning, der

skulle få Gud bort fra de sørgelige tanker om mennesket. De opførte himmelske baller og sang i 12-stemmigt stjernekor.

Men Gud var ikke sådan at adspredde. Han faldt hen i dybe tanker og så skummel og farlig ud, og når hans ansigt ikke lyste over englene, blegnede de og følte sig ikke rigtig i live.

Sådan gik århundreder og årtusinder, lige indtil den dag, Gud selv havde sagt, at han ville lade sig føde på jorden i en lille flække kaldet Betlehem. Ingen i himlen vidste, hvordan Gud var kommet på den forrykte tanke, og englene havde da også ved flere lejligheder søgt at tale ham fra det. For at lade sig føde som Adam og Eva - værgeløs - uden magt - uden vinger - det var den rene guddommelige galskab.

Ondskab i Guds navn

»Ja,« sagde Gud, »men der er mening i galskaben.« Gud er jo ikke demokrat - han tager selv ansvaret for sine handlinger, men han vil alligevel gerne lytte til englene.

Ærkeenglen Gabriel blev valgt til at gå frem for Guds trone for at tale ham fra det. Han rystede noget i fjerene, men sagde så: »Herre, vi engle er enige om, at der kun kan komme sorg og skuffelse ud af, at du lader dig føde på jorden. Menneskene vil ikke forbedre sig, det har vi set i årtusinder. Du kan lige så godt overlade dem til sig selv og opgive projektet. Hold dig fra jorden. Tænk på, at alle ulykker begyndte dengang du første gang tog jord i hænderne og byggede et menneske. Det går aldrig godt. De vil ikke tage imod dig, og det kan ende med en katastrofe. Menneskene er uforbederlige. Kors, hvor er det dog dumt at sætte liv på spil for dem,« sagde Gabriel.

Men Gud sad, som om han ikke hørte et eneste ord. Og Gabriel bredte vingerne ud og fløj sin vej og kastede et blik på jorden, hvor skriget løftede sig mod himlen fra de læmæstede mænd og voldtagne kvinder og børn, der døde af sult og blev skilt fra deres mødre og

Foto: Peter Toubol

Fotos: Peter Toubøl.

fædre. Der blev endda ført krige, som man sagde blev ført i Guds navn. Sådan var den jord, som Gud selv ville besøge. Kors, hvor er det frygteligt, tænkte Gabriel og skjulte ansigtet bag vingerne.

Livets træ i lys lue

Så kom Adam og Evas fødselsdag. Ingen havde turdet drøfte sagen med Gud, siden Gabriel havde forsøgt, og mens englene tav, og stjernerne skælvede, sad Gud lige så stille med hovedet i hænderne og tænkte og tænkte. - Han erin-

drede Adam, da han først var vågnet mellem hans hænder for de mange år siden. Men årene, der kom, havde ikke været gode. Mennesket havde levet sit eget liv på jorden i magt og ondskab uden at tænke på Gud og hans plan: At det hele skulle være godt. Og det havde været godt, da han skabte det, og det kunne være så godt, men nu - -

Og pludselig for Gud op og stormede som en hel vikingehær gennem himmelrummet - og hentede en økse.

Englene skreg af rædsel. Nu er det ude med os alle, tænkte de. Men Gud gik

målbevidst hen til livets træ og gav sig til at hugge det om. Han arbejdede hårdt med sagen, og til sidst faldt det store træ, og Gud huggede grenene af og bar alt træet hen i en lysning i Paradiset.

Nu rabler det, tænkte englenerne. Hvad skal vi så leve af? Hvad nu med udødelighedens frugter og forskellen mellem himmel og jord? Vil Gud virkelig slå alt liv ihjel og opgive verden?

Men mens englenerne rystede, byggede Gud et himmelhøjt bål af grenene. Så kaldte han da alle engle, keruber, serafim, ærkeengle og menige sammen og sagde:

»I år vil vi fejre Adam og Evas fødselsdag med en stor lysfest. Nu tænder jeg livstræet, og det bål brænder aldrig ud. I denne nat bliver jeg selv menneske, og himmel og jord mødes, for at jeg og det evige liv ikke længere skal være forbeholdt himmelen. Derfor skal alle synge og være glade.«

Stalden i Betlehem

Og Gud tændte bålet, og i det samme galede midnatshanen i byen Betlehem et sted i Judæa, og hyrder, der sad ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord, så et lys på himlen. Og engleskarer dansede ud af lyset og sang for dem om barnet, guds barnet, der var født i nat i stalden i Betlehem som frelser for den hele jord. Og de himmelske hærskarer sang:

Ære være Gud i høje, og fred på jorden, blandt mennesker der har hans velbehag.

Guds sandhed

Siden den dag kan hvert eneste menneske afprøve historierne om Gud. Er det løgn eller sandhed? Jesus er svaret. Sandheden, vejen og livet.

Glædelig jul!

K E Lægsgaard

Mødestedet

Fællesspisningen mellem nytillflyttede og »gamle« mariagerborgere i Sognegården vil blive fortsat i vinteren og foråret. Maden laves og bordene dækkes i samarbejde med forskellige indvandrerfamilier, medlemmer af pinsekirken og medlemmer af folkekirken. Både voksne og børn betaler et lille beløb for måltidet. Fællesspisningen støttes økonomisk af både menighedsrådet og private. Vi spiser sammen igen **mandag den 30. januar og mandag den 27. februar kl. 18.**

Sparekassen Kronjylland i Assens har lovet 2000 kr. til betaling af en bus til en fællestur til Basar Vest i Brabrand. Turen forsøges gennemført i løbet af januar.

Elsebet og Britt

Julekurve

I Mariager kirke er der i julemåneden blevet indsamlet mange penge, i skrivende stund mere end 2000 kr. til indkøb af »julekurve«, der skal deles ud i Mariager-Assens-området til fattige børnefamilier, der har vanskeligt ved at få pengene til at slå til i denne julemåned.

Indsamling, indkøb og uddeling sker sammen med menighederne i Falslev og pinsemenigheden i Mariager.

Ugandaindsamling

Der er pr. 25. november indkommet følgende bidrag: P.G.: 50 kr., E.O.: 500 kr., H.T.: 100 kr., E.H.: 150 kr. Vi takker for de indkomne bidrag på i alt 800,- kr.

Vi modtager fortsat bidrag på konto:

7230 1331079 i Østjydsk Bank mærket »Uganda«

eller afleveret direkte til Sognepræsten eller menighedsråds formanden.

Anne Toubøl har desuden været på Ollerup Idrætshøjskole for at holde foredrag og vise sine lysbilleder fra sin tid i Uganda. Hele honoraret for foredraget, 2000,- kr. minus skat, har hun skænket til indsamlingen.

De indkomne penge vil blive brugt til at lave en vandtank og et hus for forældreløse børn i landsbyen Kisaayi i Uganda. Når projekterne bliver sat i gang, vil vi berette om dem her i kirkebladet.

Det er tit, at folk spørger, om det nytter noget. Her er et konkret og overskueligt projekt, hvor gaverne kan få en tilbagemelding om resultatet.

Faktaboks

Danmarks Radio oplyste den 6. november, at en undersøgelse viste, at man forventede at danskerne i år vil bruge en halv milliard kroner mere på julegaver end sidste år, som i forvejen var rekord.

Tak!

Igen i år har Else og Søren Madsen sponsoreret kirkens juletræ. Det siger vi mange tak for.

Kirkegården siger også tak til Flemming Andersen (tidligere medarbejder) som kom og gav os en hjælpende hånd, da det så mest håbløst ud med bladene, som i år har drillet os meget - tak for det, Flemming!

Lennart.

Indsamlinger

Høstindsamlingen i år gav 1700 kr. til nødlidende i verden. Indsamling til dåbsbible mere end 800 kr., mens indsamlingen til julekurve til fattige allerede er på mere end 2000 kr.

Hvis du har forslag til foredragsholdere til næste sæson, som du selv har hørt og været begejstret for, så sig det til Britt eller en anden af bestyrelsen.

Døbte

Ruben Rodogno Krause-Jensen
 Mikkel Fuglsang Balling
 Isak Egander Grøn
 Noah Lukas Christensen
 Chelina Breinholt Jensen
 Aske Kau Lægsgaard Madsen
 Clara Rosa Qvist Holøv
 Hjalte Kondrup Andersen
 Mads Kielgast Gilberg
 Simon Støvring Christensen
 Johannes Malthe Birkemose

Viede og Kirkelig velsignede

Katrine Krause-Jensen & Raffaele Rodogno
 Nina Saxholt Bødker & Henrik Broen Nielsen

Begravede

Poula Kirstine Jørgensen født Hansen
 Lone Birthe Jensen født Nielsen
 Nina Brandi
 Katrine Ranch Nielsen født Johansen
 Karla Hansine Pedersen
 Ejvind Hans Brødsgaard Olesen
 Vagn Haakon Dahl Hansen
 Alfred Marius Ottesen Sørensen
 Aksel Sejersen Dejligbjerg
 John Ejvind Larsen
 Kaj Ole Balling
 Helene Sofie Boe Kristensen født Christensen

Adresseliste

Sognepræst	Knud Erik Lægsgaard, Fuglsangsgade 3	Tlf. 98 54 11 53 kel@mariagerkirke.dk
	Træffes bedst tirsdag-fredag kl. 11-12 eller efter aftale.	
Kirkegårdsleder	Lennart Jørgensen, træffes i arbejdstiden på . . . . . (eller på kirkegården). Privat. Kærbybrovej 3, 9550 Mariager	Tlf. 98 54 15 35 lennart@mariagerkirke.dk Tlf. 98 54 21 00
Kirketjener	Gitte Kløcker Christensen, Havnegade 18 C, 9550 Mariager	Tlf. 98 55 06 07 Tlf. 24 24 40 97 gitte@mariagerkirke.dk
Organist	Mikael Ustrup, Digtervænget 55, 9550 Mariager	Tlf. 98 54 19 98 mikael@mariagerkirke.dk
Menighedsrådsformand	Peter Ulrich Toubøl, Bjerregårdsvej 4	Arbejde Tlf. 98 54 15 42 Tlf. 98 54 15 59 mhr@mariagerkirke.dk
Kirkevæрге	Jørgen Kruse, Vestparken 28	Tlf. 98 54 11 60
Kasserer	Lene Smidt, Vellinggårdsvej 2A, 8970 Havndal	Tlf. 96 68 63 22
Kirkens hjemmeside	www.mariagerkirke.dk	

Sogne indsamling

**Sogneindsamling søndag
den 5. marts 2006 Kl. 10.00-14.00**

Sogneindsamling er blevet en fast tradition i mange af landets kirker. Den første søndag i marts sender mere end 1200 kirker indsamlere ud i sognet med en fælles og meget konkret opgave – at række verdens nødlidende mennesker en hånd.

Stop den stille sult

Intet eller kun ét måltid mad om dagen. Sådan er hverdagen for millioner af mennesker. Ved den kommende sogneindsamling sætter vi igen fokus på sulten i verden under temaet »Stop den stille sult«. Temaet dækker over den daglige, udmarvende sult, som flere end 800 millioner mennesker i verdens fattigste lande lider under. Det er hvert ottende menneske på jorden. Globalt, regionalt og helt ned til den enkelte familie lever de sultende side om side med hæmningsløs overflod. I mange lande, der oplever stor økonomisk vækst, må millioner af mennesker sulte. Indien, som har det største antal sultne i verden, er et eksempel på dette. Halvdelen af alle børn er underernærede, og 221 millioner indere sulter.

Sulten er ikke blot et ansvar for de rige, der lever tæt på verdens fattige, men også en urimelighed, som vi alle må tage stilling til og arbejde på at ændre.

Det kræver mod og politisk vilje, hvis vi vil leve op til det mål. Det vil Folkekirkenes Nødhjælp.

Bliv indsamler

Meld dig som indsamler hos Eva Elmose, tlf. 98542035. E-mail: eva@mariagerkirke.dk. Indsamlingsbøsser og rutekort bliver uddelt i Sognegården fra kl. 10.00, og de afleveres igen hos **Service Sparekassen**, Egepladsen, hvis personale tæller pengene op og byder på kaffe/sodavand med fastelavnsbolle.

Sidste år blev der indsamlet 16.680,- kr. Skal vi nå 20.000 kr. denne gang?